

การสร้างบารมีในการปฏิบัติธรรม

พระราชสุทธินิพนธ์

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

File : P8005

ขอนอบน้อมพระรัตนตรัย คือ คุณพระพุทธเจ้า คุณพระธรรมเจ้า คุณพระสังฆเจ้า น้อมนี้กระลึกถึงผู้มีพระคุณ มีคุณมารดา บิดา ครู อาจารย์ ญาติวงศ์วงศ์ญาติใน พระพุทธศาสนา มาร่วมใจสามัคคี สร้างความดีในการฟังธรรม ณ ศาลาพระราชศรีทศา วัด ปทุมวนาราม ในวันนี้

และขอน้อมระลึกถึงผู้อำนวยการศูนย์ฯ ได้แก่ พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณภาวนา พิศาลเถระ ตลอดกระทั่งเจ้าอาวาสให้การอุปถัมภ์ วัดปทุมวนาราม พระมหาบพิตรพระราช สมภารเจ้าองค์พระราชสาสนุอุปถัมภ์ภักยองค์พระพุทธานุภาพ เรามีศาลาอันโอ้อึ้ง สวยสง่า งามตามระเบียบ งามตามพระธรรมวินัย ถูกต้องตามวิธีการทุกประการ ขอถวายการเคารพ นอบนอบบูชาก่อนที่จะชี้แจงแสดงไป ณ กาลบัดนี้เทอญ

นมัสการท่านประธานศูนย์ฯ ขอเจริญพรญาติธรรมสัมมาปฏิบัติในหน้าที่ วันนี้เอาตมา ขึ้นใจทั้ง ๆ ที่อาพาธหนัก แต่แล้วก็มานึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จพ่อของ เราแล้วน่าจะตมมาได้ พระองค์ท่านสอนคนจนกระทั่งตายข้างทางเดินระหว่างต้นรังทั้งคู่

ก่อนที่จะตาย คือเข้าสู่ปรินิพพานของพระองค์นั้น พระองค์ยังหันพระพักตร์มาสู่พระ อานนท์ศรีอนุชา

หนุททานิ ภิกขเว อามนุตยามิโว ขยวย ธมฺมา สงฺขารา อปฺปมาเทน สมฺปาเทธา ตติ

พี่น้องที่รักโปรดได้นึกถึงปัจฉิมโอวาทข้อนี้ไว้ พระพุทธเจ้าของเราสอนคนจนกระทั่ง ตาย ตายแล้วยังสอนอีกนะว่า “อานนท์ศรีอนุชา โปรดเอาไปสอน สังฆารของข้าพเจ้ากำลัง เสื่อมกำลังโทรมแล้ว อธิปไตยธรรม นามธรรม เข้าสู่ปรินิพพาน ขอพระอานนท์ศรีอนุชาโปรด ได้สอนพุทธศาสนิกชนต้องต่อสู้ต่อไปจนชีวิตหาไม่”

“ข้าพเจ้าเป็นจักรพรรดิ เป็นโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะ มีแก้วแหวนเงินทองมากมาย กายกอง เหลือจะนับคณาได้ แต่ข้าพเจ้าเสียสละมาเพื่อชาวโลก ต้องการให้ชาวโลกทั้งหมดนี้ ได้แก้ปัญหาคือ และได้พ้นไปเสียจากกองทุกข์นานาประการ ร่างกายสังขารก็ไม่มี ประโยชน์เท่าใดแล้ว”

พี่น้องที่รัก เราเลี้ยงสังฆารมาใช้งานใช้ใหม่ เลี้ยงช้าง ม้า วัว ควาย ต้องการใช้งานใช้ใหม่ แต่อยากจะให้ข้อคิดเจริญพรถามท่านว่า ท่านเลี้ยงสังฆารไว้ทำอะไร เลี้ยงมาสร้างปัญหา มาสร้างทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีโอกาสจะเลี้ยงสังฆารให้เป็นประโยชน์แก่ตนเลย ไม่สามารถจะนำสังฆารสร้างความคิดดีให้แก่ตนเลย เลี้ยงสังฆารต้องหมดข้าวปลาอาหาร เสียทรัพยากรชีวิตอีกทั้งยังเสียเวลาด้วย

พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย ถ้าท่านถึงธรรมะเมื่อใด ท่านจะคิดว่าชีวิตของท่านมีค่ามาก เวลาของท่านจะมีประโยชน์มาก ถ้าท่านทั้งหลายคิดว่าชีวิตไม่มีค่าอะไรเลย เกิดมาไม่มีค่า เวลาของท่านเอาไปชอปปิ้ง ไปนั่งคุยนินทา กัน เสียเวลาการมีใช้น้อย

ทุกคนโปรดได้คิด การศึกษาธรรมะต้องคิด ไม่ใช่เพื่อความสนุก ท่านจะทุกข์หนัก ท่านต้องเอาไปคิดกัน ไปสร้างความคิดดีให้แก่ตนและครอบครัวจึงจะเป็นการถูกต้องมาก

ไม่ใช่ท่านไม่มีความรู้ ท่านเป็นผู้ทรงความรู้ทั้งนั้น เรียนจบหลักสูตรมาทั้งนั้น อายุอา นามก็มากพอสมควร แต่ท่านอย่างมากแต่อายุเลย ขอให้มากด้วยความดีที่สะสม อบรมไว้มา นาน ด้วยการทำงานด้วยความตั้งใจของท่าน

เดี๋ยวนี้บางคนเดินทางผิดพลาดกันมาก เอาผีเอาเจ้ามาเป็นที่พึ่ง ถ้าท่านเดินทาง ผิดพลาดท่านมีความประมาท ท่านจะแก้ตัวไม่ได้ ชีวิตของท่านจะไม่มีค่าเลย

อาตมาตริกรตรองตลอดเวลาทั้งลมหายใจเข้าออกว่า หายใจเข้าไม่ออก หายใจออกไม่ เข้าเราก็ต้องตาย ตายแล้วได้อะไรไปบ้าง คิดบ้างใหม่ ถ้าชีวิตมีค่า เวลาของท่านจะมี ประโยชน์มาก อาตมาดีใจที่ท่านอุตสาหะเสียเวลาศึกษาธรรมะให้ได้คิด ได้มีสติปัญญาตาม อັตภาพของท่าน ไม่ใช่ที่ท่านจะไม่มีความรู้ในพระพุทธานุสสาณะ ท่านมีความรู้แจ้งด้วยกัน ทุกคน แต่อาจขาดสติ ขาดความคิด มีความประมาท ถ้ามีความประมาทในชีวิตแล้วท่านจะ ได้อะไร

ถ้าท่านเป็นญาติกับพระศาสนาแล้ว ท่านจะหอมหวลทวนลม จิตใจเข้มแข็งอดทนจน ชีวิตหาไม่ จึงจะมีประโยชน์แก่ท่านมีใช้น้อย หลักศาสนาที่ท่านจะยึดถือเป็นประโยชน์ ตรงไหน ท่านจะยึดถืออะไร เดี่ยวนี้ชาวพุทธแท้มี 10 เปอร์เซ็นต์ อีก 90 เปอร์เซ็นต์ เป็น พุทธแบบฟอร์ม เพราะรู้ไม่จริง

ถ้าท่านรู้จริงนะ ท่านคิดได้ตามที่อาตมากล่าว เดี่ยวนี้เสียตายเหลือเกิน คนรู้มากเยอะ รู้จริง ๆ หายาก รู้มากหาง่าย รู้จริงต้องลงมือทำ รู้จำต้องลงมือทอ้ง รู้แจ้งต้องลงมือคิด **ประดิษฐ์สร้างสรรค์** ริเริ่มดำเนินหน้าที่ มีรอรี่แต่ประการใด หากท่านยังนิ่งดูตาย เป็นชาว พุทธซังกะตาย ไปหาผีเจ้าเข้าทรงกันเยอะ ไปไหว้ผีกันเป็นแถวหมด แต่ไม่หมายความว่าถึงผี ปู่ย่าตายาย ซึ่งควรไหว้เพื่อแสดงกตัญญูกตเวที

อาดมาแสดงความเศร้าสลดใจกับพุทธศาสนิกชนที่ไม่มีแก่นแท้เลย เปลือกก็ไม่มีด้วย
ต้นไม้ต้องอาศัยเปลือกฉันทิด เปลือกก็ต้องอาศัยแก่นฉันทิดนั้น เปลือกของต้นไม้ที่เปรียบ
เหมือนศาสนาพิธีก็ยังไม่ค่อยรู้จักกัน อารานาศีลก็ไม่มี อารานาธรรมก็ไม่มี เดียวนี้เด็ก
รุ่นใหม่เขาเก่ง เขาอบรมพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เลยต้องไปบอกนักเรียนให้มาอารานาศีล
แทนเวลาว่างมีการ

คนดีต้องการไปหาของดี คนชั่วจิตใจมัวชัวและต่ำช้า ชอบไปหาของชั่วด้วยกัน คบ
อันธพาลไม่พัก ออกมาในลักษณะการอย่างนี้ จะว่ากันไม่ได้หรอก

พระพุทธเจ้าไม่เคยว่าใคร ท่านให้แต่ของดี ไม่เคยรับกิเลสของใครมาไว้ในใจท่าน
พระสงฆ์องค์เจ้าก็เช่นเดียวกัน ท่านคงไม่รับกิเลสของใคร แต่อาจจะรับโทษทานเป็นการส่วน
กุศล เอาไปบำรุงพระพุทธศาสนาก็จะเป็นได้ ถ้าจะไปปรับเรื่องของชาวบ้านมาให้หมดแล้ว ก็
คงไม่ใช่คำสอนของพระพุทธเจ้า

คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ใช่รับเรื่องปัญหาของคน ท่านสอนคนให้แก้ปัญหา และคน
ก็นำเอาปัญหามาให้พระ ไม่รู้จักจะช่วยตัวเอง คำสอนพระพุทธเจ้าแต่ละบทพระคาถา

สอนให้ช่วยตัวเองได้

สอนให้พึ่งตัวเองได้

สอนให้สอนตัวเองได้

ไม่ต้องไปพึ่งใคร

จุดมุ่งหมายของพระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้น ไม่ต้องการว่าไปเข้าวัดให้พระแก้ปัญหาก็
แล้วก็เอาดอกไม้ธูปเทียนมาหาพระกราบแล้วกราบอีก นึกว่ามาขอธรรมะ แต่มาขอให้ช่วยแก้
ให้สามดีหน่อย สามดีหรือภรรยาไม่ดีต้องแก้ตรงไหน สามดีไม่ดีแก้ที่ภรรยา ภรรยาไม่ดีแก้ที่
สามดี ลูกไม่ดีแก้ที่พ่อแม่ พ่อแม่กินเหล้าเมายาสอนลูกให้เป็นโจร ต้องแก้ที่ลูก ให้ลูกสร้างแต่
ความดี อย่าเชื่อฟังพ่อแม่ที่สอนลูกให้เป็นโจร ขอฝากท่านไว้

ไม่ใช่เข้าวัดไปหาพระช่วยนะ พระท่านช่วยไม่ได้ แต่ตถาคตเพียงชี้บอกหนทางให้เรา
เดินกันเท่านั้น ให้เราทำหน้าที่ให้ถูกต้องสำหรับมนุษย์ แต่ถ้าท่านทำหน้าที่ไม่ถูกต้องและ
ปฏิบัติไม่ถูกต้อง พระท่านจะช่วยให้ไหม

ยกตัวอย่าง ขอภัยที่จะขออนุญาตกล่าว ถ้าท่านดื่มเหล้าเมาสุรา เล่นการพนันมี
อบายมุข สนุกในสังคมแล้วก็ไปบนบานศาลกล่าวขอให้พระช่วย พระคงช่วยท่านไม่ได้
แน่นอน ท่านอย่าโง่งต่อไป

ท่านจะเป็นชาวพุทธซังกะตาย เป็นชาวพุทธแบบฟอร์ม ไม่เข้าถึงพระพุทธศาสนา
โดยแท้จริง เข้าใจว่าพระพุทธศาสนาคือเครื่องรางของขลัง เป้าหวังให้ลูกน้อยจะได้สอบเข้า

มหาวิทยาลัยได้ แต่แม่เช่าหนังมาให้ลูกดูทุกวัน พระช่วยไม่ได้ ท่านตีความให้เข้าใจในข้อนี้ ให้มากที่สุด

เราเป็นชาวพุทธ จิตใจใสสะอาดบริสุทธิ์เหมือนทองคำธรรมชาติที่หล่อเหลา ดีเด่น เห็นชัดและเห็นไกล ดีนอก ดีใน มะตุมแข็งนอก มะกอกแข็งใน อดทนนอก อดทนใน อดทนไว้ให้ได้ หลวงพ่อทน หลวงพ่อหนึ่ง ไปไหนตามดู หูฟัง ปากหนึ่ง ดีนรีบวิ่ง มือทำแต่ความดี รีบวิ่งหนีความชั่ว สร้างตัวให้ดีจึงจะถูกต้อง

ถ้าท่านไม่กระทำได้ดังที่กล่าวมาแล้ว รับรองผิดหวังต่อศาสนามาก เข้าใจว่า ศาสนาคือเครื่องรางของขลัง รตนน้ำมันต์แล้วสอบได้ไม่จริงแน่ๆ

ท่านจะทำบุญ ต้องละบาปให้ได้ ถ้าละบาปไม่ได้แล้ว ท่านจะไม่ได้บุญ จะได้บาปออกจากวัดไปตามเดิม อาจจะเร็วกว่าเก่า มาทำบุญแต่ไม่ได้บุญ เพราะท่านไม่ละบาป บาปเต็มกระเป่าอยู่มาหลาย แล้วบุญจะมีทางเข้าไปได้อย่างไร ขอฝากไปคิดโดยทั่วหน้ากัน

ไม่ใช่เข้าวัดไหนออกวัดนี้ ไปได้บุญวัดไหน ไม่ใช่ทำวัตรบุญ ต้องทำวัตรตัวเอง อ่านตัวให้ออก บอกตัวให้ได้ ใช้ตัวให้เป็น จะเห็นตัวตาย จะคลายกิเลส จะได้ดำริชอบ จะประกอบกุศล จะได้ผลอนันต์ เป็นหลักฐานสำคัญ อย่าตามใจตัวเอง ถ้าเราเข้าใจคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว ได้ดีแน่ๆ

ในวันหยุดควรจะเข้าวัดปฏิบัติธรรม แต่บางพวกก็ชอบทัวร์กัน ไปชมบารมีครูบาอาจารย์ แต่น่าจะคิดหันมุกกลับว่า ควรจะชมบารมีของตัวเองบ้าง

หลวงปู่แหวนท่านออกบิณฑบาต คนสิงห์บุรีไปรถทัวร์กัน 5 คน หลวงปู่ท่านพูดกับคนสิงห์บุรีเมื่อ 20 ปีก่อนว่า

“มาทำไมกันโยม มาทำไม”

“มาชมบารมีหลวงปู่”

“หลวงปู่เป็นยังไงหรือ บารมีคืออะไรหรือ”

ชาวสิงห์บุรีตอบท่านไม่ได้เลย หลวงปู่ก็บอกว่า

“โยม จะให้ธรรมะสักข้อ จะคิดได้หรือไม่ได้ไม่ต่างกัน หลวงปู่จะให้ธรรมะสักข้อหนึ่ง โยมไปชมเขาปลุกมะม่วงดก แล้วไปชมเขาปลุกทุเรียนดก ต่อไปก็ไปชมบ้านนั้นดีบ้านโน้นดี อย่างนั้นหรือ แล้วโยมเคยปลุกมะม่วงของโยมสักต้นหนึ่งไหม เคยปลุกทุเรียนไหม คิดได้ไหมนี่”

พวกสิงห์บุรีบอกคิดไม่ได้ หว่าหลวงปู่ดำ บารมีก็ยังไม่รู้เลยว่าคืออะไร

บารมีชั้นประถมอนุบาล แปลว่า ความเพียร **วิริเยน ทุกฺขมจฺเจติ** บุคคลจะล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร ต้องมีความเพียร อุตสาหะ พยายาม ต้องขยัน อย่าขี้เกียจ คนขี้เกียจนี้ไร้คุณธรรม ไม่มีกิจกรรมในชีวิต

คนดีมีกิจกรรมในชีวิตต้องขยันหมั่นเพียร เรียนหนังสือ นี่คือบารมีชั้นอนุบาล

บารมีชั้นมัธยม แปลว่า ตั้งใจทำงาน อย่าทิ้งงานและหน้าที่ที่รับผิดชอบ จะทำงานอะไรก็ทำด้วยศรัทธา ทำด้วยความเคารพ ทำด้วยจิตสงบ และทำด้วยความถูกต้อง

1. ทำด้วยศรัทธา หมายความว่า พอใจในการทำงาน มีความยินดีต่องานของเขา เรียกว่า วิชาเอกในการทำงาน

2. ทำด้วยความเคารพ ดีความ 3 ข้อ

2.1 เคารพตัวเอง มีสัจจะ เมตตา สามัคคี มีวินัยหรือไม่ มีความจริงใจไหม พูดแล้วต้องทำ ถ้าพูดแล้วไม่ทำไม่เคารพตัวเอง คนที่ไม่มีธรรมะ ชอบผลัดเดี๋ยวเรื่อยเลย เคารพตัวเองคือพูดแล้วต้องทำ

2.2 เคารพสถานที่ เคยไปสถานที่ ที่น่าเคารพน่าบูชาไหม สถานที่นั้นมี สัปปายะ 4 เห็นแล้วมีระเบียบเรียบร้อยพร้อมด้วยวินัย การเคารพสถานที่ก็คือว่า ถ้าท่านทำงานต้องเคารพสถานที่ทำงาน สำนักงานนั้นต้องมีระบบมีระเบียบ ระเบียบด้วยวินัย ทำอะไรให้ถูกแบบถูกทาง หมดจดเหมาะเจาะ

2.3 เคารพกฎหมายบ้านเมือง อย่างฉ้อราษฎร์บังหลวง ต้องเคารพกฎหมาย ถ้าท่านอยู่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ต้องเคารพกฎหมายกรุงปารีส ถ้าท่านไปสหรัฐอเมริกา รัฐใดก็ตามต้องเคารพกฎหมายของรัฐนั้น กฎหมายแต่ละรัฐไม่เหมือนกัน เขามีขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างไรต้องเคารพด้วย ผู้น้อยต้องเคารพผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ต้องเมตตาต่อผู้น้อย

3. ทำด้วยจิตสงบ ทำงานทุกอย่างด้วยจิตสงบ อย่างรุ่มรวย จะเป็นหัวหน้าสำนักงานอะไรก็แล้วแต่ ถ้าหัวหน้าจิตไม่สงบแล้ว จะทำให้ลูกน้องรุ่มรวยไปด้วย เพราะหัวหน้าจิตไม่สงบ

4. ทำด้วยความถูกต้อง การทำงานทุกอย่างด้วยจิตสงบแล้ว ผลที่ตามมาคือความถูกต้อง ซึ่งพิสูจน์ได้ด้วยกรรมฐาน เดียวนี้มีแต่ถูกใจ ถ้าถูกใจแล้ว เป็นคนดีหมด เอาแต่กิเลสทั้งนั้น

ถ้าท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่และทำงานไม่ถูกต้องแล้วนั้น บารมีจะไม่เกิดอีกเลย ท่านจะเป็นใหญ่เป็นโตไม่ได้ อย่าไปตีโพยตีพาย ไปคิดถึงวาสนาว่ากรรมทำงานแทบตายไม่ได้สองชั้น ทั้งนี้เพราะท่านทำด้วยความไม่เสมอต้นเสมอปลาย ทำด้วยความไม่ถูกต้อง ใครเขาจะให้

ชี้แจงทำงาน เลี้ยงงานเก่ง คนประเภทนี้ขยันนอกหน้าที่การงาน การงานของตนไม่ขยัน แต่ไปเอางานของคนอื่นมาทำ

เหมือนกับพระไม่ทำหน้าที่พระ ไปเอาหน้าที่ของฆราวาสมาทำ เหมือนอย่างวัดหนึ่ง สมภารก็ดี แต่ชาวบ้านเป็นสมภารเสียเอง มันก้าวก่างานกันใช้ใหม่ มันไม่ถูกตามกำหนด กฎเกณฑ์วิธีการดังกล่าวมาแล้ว นี่แหละทำงานจึงไม่ได้ผล จะไปน้อยเนื้อต่ำใจทำไม

บางคนไม่รู้ว่าเกิดมาทำอะไรก็น่าจะคิดถึงตัวเอง เกิดมาสร้างชาติใช้หนี้เขาไปซิ เรามีกรรมด้วยกันทุกคน ต้องอยู่สร้างชาติ ใช้หนี้เขาให้หมดไป ไปสร้างเวรสร้างกรรมมาแล้ว อย่าปฏิเสธทุกข้อหานะ นี่แหละบารมีชั้นมัธยมสำหรับทำงาน ทำงานด้วยความถูกต้อง

การบำเพ็ญประโยชน์ของตนนั้น คือ บารมีจะทำอะไรก็ทำด้วยความตั้งใจจริงและอย่าทำด้วยอำนาจกิเลส คือ โลภะ โทสะ และโมหะ งานของท่านจะบริสุทธิ์ ไม่วุ่นวายในการทำงาน งานทุกอย่างที่ท่านต้องเป็นงานที่ไม่มีโทษ ทำแล้วไม่มีใครเดือดร้อนแต่ประการใด

ถ้าท่านเป็นพ่อค้าแม่ค้าเป็นนักธุรกิจ ในการงานและหน้าที่ต้องคิดขาดทุนทุกประตู อย่าไปคิดเอาแต่รายได้ ถ้าเกิดขาดทุนขึ้นมาท่านจะแก้ไม่ได้ พระพุทธเจ้าสอนให้เตรียมแก้ไขไว้ก่อน

พี่น้องที่รัก เราค้าขายด้วยกันทุกคนคือ ค้าขายชีวิต ได้กำไรชีวิตกันบ้างหรือเปล่า รู้วิธีที่ขาดทุนหรือไม่ ถ้าท่านเตรียมแก้ไขปัญหาที่จะขาดทุนได้แล้ว ท่านจะได้กำไรงาม

ยกตัวอย่าง แม่ทัพทหารของสมเด็จพระนเรศวร รู้แต่ชนะพม่า รบกันครั้งใดชนะทุกที พระนเรศวรท่านบอกว่า “ท่านเสียเฒ่า ท่านมีพระคุณแก่พระราชบิดาของข้าพเจ้า ท่านอายุ 70 กว่าปีแล้วนะ จะไปแพ้วพม่านะ”

ท่านแม่ทัพตอบว่า “ไม่เป็นไรพระเจ้าค่ะ ข้าพระพุทธเจ้าขอเอาชีวิตเป็นเดิมพัน”

พระนเรศวรท่านยังหนุ่มอยู่ ท่านไม่ไว้วางใจเสียเฒ่า คิดอะไรก็คิดแต่ชนะพม่า เพราะชนะมา 28 ครั้งแล้ว ก็ยังเห่อเหิมและประมาท คือคนแก่เสียเฒ่าไม่ใช่คนแก่เสียเก่า อายุตั้ง 70 กว่าแล้วจะไปรบกับหนุ่มๆ ได้ไหม

แต่พระนเรศวรยึดหลักพระศาสนา เพราะท่านเป็นลูกศิษย์ของสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว พระนครศรีอยุธยา ที่อาตมาได้ตำราสวดมนต์เพื่อถวายพระพรชัยมงคล พระนเรศวรจึงไม่เคยแพ้วทัพ

พอยกออกไปแล้ว สมเด็จพระนเรศวรยกตาม ท่านยังหนุ่มกว่า เสียเฒ่าเข้าไปโจมตีพม่า พม่าแพ้อพยพหนีไปไม่รู้กลศึกของพม่า พม่าถอยหลังแล้วล้อมหลังเลยจับแม่ทัพไทยได้ ประมาทใช้ใหม่

พระนเรศวรยกทัพติดตามไปก็ฆ่าแม่ทัพพม่าตาย จึงเอาเสื้อเผ่าออกมาได้ พระนเรศวรจึงบอกว่า

“นี่แน่ท่านแม่ทัพ ท่านเป็นเสื้อเผ่า ยอมถวายชีวิต ข้าพเจ้าจะต้องประหารชีวิตเจ้า แต่ข้าพเจ้านึกถึงพระราชบิดาของข้าพเจ้า ท่านมีบุญคุณต่อพระราชบิดาของข้าพเจ้ามาก ข้าพเจ้าจึงให้ชีวิตท่าน มิฉะนั้น จะประหารชีวิตเสียเลย ท่านเสื้อเผ่าจำไว้ อย่าประมาท คิดแพ้อะไรจะป้องกันว่า พม่ามาคราวนี้จะแพ้วตรงไหนบ้างจะได้แก้ไข จะได้ชัยชนะ”

นี่เปรียบเทียบธรรมะให้ท่านทราบ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย พม่ารู้แล้วเสื้อเผ่าเป็นแม่ทัพมารบเก่ง พม่าแก่งทำถอยหลังก็เกิดฮึกเหิม เกิดประมาท แล้วก็วิ่งเข้าไปในกองทัพพม่าเลยจะไปฆ่าแม่ทัพ แม่ทัพพม่าก็ถอยหลังไป พม่าทางหลังก็ล้อมหลังเลย โจมตีจับได้ ประมาทนะนี่

ปัญหาข้อบารมีนี้ต้องคิดเสียไว้ก่อน การไปวัดเสียเวลาใหม่ เสียเวลาเพื่อได้บุญ ได้ฟังธรรมะ เสียเพื่อได้ อย่าไปเอาแต่ได้ ถ้าเอาแต่ได้ก็จะมีมักง่าย มักได้ ไม่มีมรรค 8

มรรค 8 คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ย่อเหลือ 2 ได้แก่ สติสัมปชัญญะ ผนวกเหลือ 1 คือยอดเจดีย์ทอง เรียกว่า ความไม่ประมาท แก่นแท้หลักศาสนาอยู่ตรงนี้

คนที่ไม่มีศีล สมาธิ ปัญญา คนที่ขาดสติ ขาดสัมปชัญญะ มีแต่ความประมาทแล้วนั้น จะกลายเป็นคนมักง่าย มักได้ เอาแต่ได้ เสียไม่เอาด้วย เกิดโลภ โกรธ หลงในตัวเองมาก เห็นแก่ตัวมาก นิสสัยดีไม่ได้ตรงนี้เอง

บารมีชั้นมหาวิทยาลัย มี 2 ข้อ บารมีชั้นนี้ได้ธรรมหมดแล้ว วิปัสสนาเต็มแล้ว จิตใจอดทนแล้ว มีขันติ คือ ความอดทน อดกลั้น อดออม ประณีประนอมยอมความแล้ว

1. ไม่กลัว ข้าพเจ้าจะไม่กลัวใครทั้งหมด จะสร้างแต่ความดี ไม่ต้องกลัวใครมาว่านินทา

2. กล้าทำความดี ข้าพเจ้าจะอาจหาญในธรรม สัมมาปฏิบัติในหน้าที่ ไม่ต้องกลัวใครนินทา

ถ้าท่านนั่งเจริญกรรมฐานได้ ท่านจะมีบารมีชั้นสูง 2 ข้อนี้ เข้าที่ไหน อาจหาญในธรรม สัมมาปฏิบัติในหน้าที่ จะไม่เกรงกลัวใคร ไม่กลัวที่จะสร้างความดี ไม่เกรงใจใครเขาว่าให้เข้าถูกระเบียบ บารมีสูงนี้ต้องเข้าวัดให้มันถูกวัด

วัดที่ 1 วัดสุธรรม มีธรรมะ วัดสุสะอาด

วัดที่ 2 วัดอารมณ อารมณดีหรือไม่ดี ตั้งสติไว้ทุกลมหายใจเข้าออก

วัดที่ 3 วัดจิตใจ วัดนอกวัดใน เอาตาชั่งเข้ามาดู เอาตราชั่งขึ้นมาชั่ง วัดแล้ววัดเล่าเฝ้าแต่วัด อาจหาญเข้าไปเลย ไม่ต้องกลัวใครว่า นี่เป็นบารมีชั้นสูง ชั้นปริยญาเอก

บารมีของเรามีสำหรับพ่อแม่ มีลูกอย่าให้อยู่ว่าง อย่าให้ห่างผู้ใหญ่ ลูกจะหลงทางได้ง่าย นี่เป็นบารมีขั้นกรรณฐาน ถ้าท่านนั่งกรรณฐานได้แล้ว มันจะมีหลักออกมาสู่ภาวะจิต รู้ระเบียบวินัย ทำอะไรถูกแบบถูกแผน พุดเข้าใจง่ายแล้วก็ว่านอนสอนง่าย คนที่ไร้กรรณฐานขาดศีล สมาธิ ปัญญา ว่านอนสอนยาก รู้มากรู้ไม่จริง คนเชื่อง่ายสอนยาก คนเชื่อยากสอนง่าย

วัดที่ดีจะมีวัดอุสอน เข้าไปแล้วรู้สึกเย็นสบาย สัปปายะ 4 มีครบ

1. อาวาสสัปปายะ วัดนั้นจะเป็นอาราม เข้าไปแล้วมันชื่นใจ มีต้นไม้เขียวชอุ่ม มีนกการ้อง เจียบสงบ อากาศบริสุทธิ์ มองดูเป็นระเบียบเรียบร้อย

2. อาหารสัปปายะ วัดนั้นมีโรงครัว มีอาหารเลี้ยง

3. ปุคคลสัปปายะ มีเจ้าหน้าที่ที่มีระเบียบหมด นั้นแหละสอนเราให้มีระบบระเบียบ นี่คือ ศील

4. ธรรมสัปปายะ สถานที่นั้นมีธรรมะให้ ใครอยากฟังธรรมะเชิญได้ตลอดเวลา

กรรณฐาน คือ ศील สมาธิ ปัญญา นี่เอง

ศีล แปลว่า ปกติ ไม่ต้องไปรับกับพระวัดไหนเลย ปกติเอามาจากไหน ได้จากมีสติ ระลึกก่อน ระลึกถึงงาน ทำอะไรก็มีสติ

หายใจเข้าก็มีสติ หายใจออกก็มีสติ จะพูดจาทำอะไรก็มีสติเข้าไว้ก่อน และรู้ตัวขณะที่พูดนั้นว่าพูดดีหรือพูดไม่ดี พูดเสียดสีเขาหรือเปล่า พูดร้ายกับใคร พูดแล้วเป็นพิษเป็นภัยกับใครหรือไม่ นี่คือศีล

ไม่ต้องไป ปาณา...ถึงสุรา...หรือก อันนั้นเป็นองค์ศีล แต่ศีลที่ถูกต้องเรามีมาแล้วทุกคน ถ้าท่านไม่มีศีลมาแล้ว เกิดมาเป็นมนุษย์ไม่ได้ มนุษย์เกิดขึ้น 1 คน สัตว์เดรัจฉานเกิดขึ้นล้านตัว พระไตรปิฎกบอกไว้ชัด ขอฝากท่านไปตั้งสติสัมปชัญญะเจริญพระกรรณฐาน

สมาธิ แปลว่าอะไร มันเชื่อมโยงมาจากศีล ถ้าคนไหนทำงานด้วยสติ นั้นแหละมีสมาธิ ถ้าทำงานจับอะไรไม่มีสติเลย สมาธิไม่มีหรือก ปัญญาก็ไม่เกิดด้วย

ถ้าทำงานอะไรมีสติ ระลึกไว้ก่อนว่าทำอะไร เป็นอย่างไร มีสัมปชัญญะ รู้ตัวขณะทำ ถูกผิดประการใด จะเชื่อมโยงไปหาตัวปัญญา

ปัญญา จะบอกรับรู้ในกองการสังขาร จะได้อ่านตัวออก บอกตัวได้ ใช้ตัวเป็น และเราจะทำงานด้วยความไม่ประมาท คือมีสมาธิ เราจะมีประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีที่สุด

ท่านจะทำกรรณฐานที่ไหนที่สอนกันก็เหมือนกันหมด กรรมคือการกระทำ ฐานเกาะอยู่ทำงานและหน้าที่ ถ้าทำกรรณฐานติดต่อกันไปจะได้รับความดีดังนี้

มีวินัยในตัวเอง 3 ประการ

1. รู้จักระวังตัว
2. รู้จักควบคุมตัวได้
3. รู้จักเชื่อฟังผู้ใหญ่

มีกิจนิสัย 4 ประการ

1. ขยัน ไม่จับจด รักงาน สู้งาน
2. ประหยัด รู้จักใช้ชีวิตและทรัพย์สินที่ถูกต้อง คุ่มค่า
3. พัฒนา รู้จักพัฒนาตนเองและอาชีพให้ดีขึ้น
4. สามัคคี รักครอบครัว รักหมู่คณะและรักประเทศชาติ

มีลักษณะนิสัย 4 ประการ

1. มีสัมมาคารวะ
2. อุตสาหะพยายาม
3. ปฏิบัติตามระเบียบวินัย
4. รู้จักเด็ก รู้จักผู้ใหญ่

มีความรู้คู่กับคุณธรรม พัฒนาคุณภาพชีวิต 4 ประการ

1. รู้จักคิด
2. รู้จักปรับตัวเองให้เข้ากับเขาได้
3. รู้จักแก้ปัญหาในตัวเอง
4. มีทักษะในการทำงาน มีค่านิยมที่ดีงาม เอาใจใส่หน้าที่การงานของตน

มีประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพ 3 ประการ

1. มีความเข้มแข็ง อดทน หนักแน่น มั่นคง ทั้งกาย ทั้งใจ
2. มีสุขภาพจิตดี
3. ทำให้สุขภาพร่างกายดี รักษาโรคบางอย่างได้ เช่น โรคคิดมาก โรคนอนไม่หลับ

โรคหวาดระแวง โรคความดันโลหิตสูงต่ำ และโรคหัวใจจะไม่เป็น ถ้าท่านเจริญกรรมฐาน ดังกล่าวแล้วทุกประการ

กรรมฐาน ทำให้ชีวิตดีมาก งานชีวิตฝึกตนไว้ดีได้งานได้การ ไม่ประมาท ฉลาดในงาน และทำให้ท่านมีปัญญา

ปัญญาตัวนี้ไม่ใช่ปัญญาโลกีย์นะ ปัญญาโลกุตระต้องการแก้ปัญหา

ปัญญาคือมีวิชา ตัวเรานั้นต้องฉลาด มีวิชาความรู้ ใดๆ ต้องการบุคคลผู้มีคุณธรรม จะมีคุณภาพชีวิตดี มีความก้าวหน้าในชีวิตอย่างเป็นระเบียบไม่เสื่อมคลาย เพราะชีวิตมีวินัย

มีศีลปกครองตน ให้ระวังสิ่งแวดล่อมใกล้ตัวเรามากที่สุด อย่าติด อย่ายึด อย่ามัวเมา หยุดได้
อย่ายึดติดในโลกธรรมให้วันไหวแต่ประการใด

ขอฝากท่านไว้ ท่านเจริญกรรมฐานได้ ท่านมีศีล สมาธิ ปัญญา ก็จะได้ความว่า

ทำให้คนฉลาด รู้จักหลักความจริงในชีวิต ให้รู้จักชีวิตประจำวัน

ทำคนให้รู้จักปรมัตถธรรม ไม่หลงติดอยู่ในบัญญัติธรรม

ทำคนให้มีศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม

ทำคนให้รักใคร่กัน สนิทสนมกลมกลืนกันเหมือนญาติในพระศาสนา

ทำคนให้มีความเมตตากรุณา และพลอยยินดีเมื่อเห็นคนอื่นได้ดี

ทำคนให้เป็นคนดีกว่าคน ให้เด่นกว่าคน ให้เป็นพระ

ทำคนไม่ให้เบียดเบียนกัน เว้นจากการเอารัดเอาเปรียบกัน

ทำคนให้รู้จักตนเอง และรู้จักปกครองตนเอง

ทำคนให้เป็นผู้ว่านอนสอนง่าย ไม่มีมานะถือตัว จะหันหน้าเข้าหากัน

ลดทิฏฐิมานะเข้าหากัน รักกัน เมตตากัน

ทำคนให้เป็นผู้หนักแน่นในกตัญญูกตเวทิตาธรรม

ทำให้คนมีกาย วาจา ใจ บริสุทธิ์

ทำคนให้ได้รับความเจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพร

ทำคนให้พ้นจากความเศร้าโศก ปรีทวนาการ

ทำคนให้ดับความทุกข์ร้อนทางกาย ทางใจ

ทำคนให้เดินทางถูกต้องทุกประการ

ขอสรุปใจความว่า **เจริญกรรมฐานให้มีศีล มีสติ ติดตัวเองตลอด เกิดสมาธิ มี
สัมปชัญญะ ทำให้เกิดความรู้ตัว รู้ทั่ว ทำงานที่ไม่มีโทษ และมีประโยชน์ต่อไป** ก็
จะได้รับผลสมความมุ่งมาด

ปรารถนาทุกประการ อาตมาภาพขออนุโมทนา

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย บุญกุศลทั้งหลาย ดลบันดาลประสาทพรให้ญาติโยม
พุทธบริษัททุก ๆ ท่าน จงประสบแต่ความสุขสันต์นิรันดร จงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย ๔
ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒนโณผิวพรรณผ่องใส สุขังขอให้สุขภาพกายอนามัยทุกท่าน
โปรดได้ใจดี โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ และจะคิดต่อไปโอกาส
หน้า จงพรรณนาให้เกิดความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ สมเจตน์จำนงความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกัน
ทุก ๆ ท่าน ณ โอกาสบัดนี้เทอญ

ต่อนี้ไปถวายพระราชกุศล ว่าตามอาตมานะ

กุศลทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้มาบำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา และกุศลอื่น ๆ ทั้งปวง
ข้าพเจ้าทั้งหลายได้กระทำแล้ว อันเกิดจากทานก็ดี เกิดจากศีลก็ดี เกิดจากภาวนาก็ดี เกิด
จากกิจที่เป็นประโยชน์ทั้งหลายก็ดี

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอพระราชวโรกาสน้อมจิตอธิษฐานพร้อมถวายเป็นพระราชกุศล ใน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงคุณอันประเสริฐ ขอสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระ
เจริญรุ่งเรือง ด้วยพระพรชัยมงคลทุกประการ เสด็จสถิตดำรงมั่นในพระสิริราชสมบัติ พร้อม
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชโอรส พระราชธิดา พระราชวงศ์ รงเป็นองค์
พระประมุขนำประเทศชาติ รัฐบาล ข้าราชการ ประชาชน สมณบรรพชิต ให้เจริญด้วยจตุ
รพิธพรปฏิบัติธรรมตามตำแหน่งและฐานะ มีความสุขกาย สุขใจ ตลอดจิรกาล

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายเว้นเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ประพฤติเกื้อกูลกัน อยู่เย็นเป็น
สุขสวัสดิ์

เราทั้งหลายพร้อมแผ่ส่วนกุศลแผ่ใจ ประกอบด้วยเมตตา ไปในโลกทั้งสี่นเทอญ